

Sygn. akt II CSK 584/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku M. S.

przy uczestnictwie D. S. i K. S.

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 27 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy zmienił postanowienie wstępne Sądu Rejonowego w K., w którym uznano za uzasadnione co do zasady żądanie zniesienia współwłasności nieruchomości wnioskodawczyni i uczestników postępowania przez ustanowienia dwóch odrębnych lokali mieszkalnych i upoważniono wnioskodawczynię do wykonania, w celu uczynienia zadość przesłance samodzielności lokali, robót adaptacyjnych zgodnie z wariantem drugim wskazanym w opinii biegłego J. P. z dnia 29 listopada 2010 r., ten sposób, że uznał za uzasadnione co do zasady ustanowienie dwóch odrębnych własności lokali mieszkalnych w nieruchomości stanowiącej współwłasność wnioskodawczyni i uczestników postępowania zgodnie z wariantem pierwszym wskazanym w przytoczonej opinii biegłego. Skargę kasacyjną od tego postanowienia wnieśli uczestnicy postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że uczestnicy postępowania wnioski o doręczenie odpisu postanowienia Sądu odwoławczego z uzasadnieniem złożyli w dniu 25 czerwca 2012 r. Nie został zatem zachowany – zważywszy, że zaskarżone postanowienie Sąd ogłosił w dniu 27 kwietnia 2012 r. – przewidziany w art. 387 § 3 k.p.c. tygodniowy termin do złożenia wniosku o doręczenie odpisu postanowienia z uzasadnieniem. W konsekwencji, nie jest możliwe wniesienie skargi kasacyjnej; skargę wnosi się bowiem w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej (art. 398⁵ § 1 k.p.c.) (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2000 r., IV CZ 18/00, OSNC 2000, nr 10, poz. 181).

Tej oceny nie zmienia okoliczność, że na skutek wniosku uczestników postępowania z dnia 25 czerwca 2012 r. Sąd doręczył im odpis postanowienia z uzasadnieniem. Unormowanie przewidziane w art. 398⁵ § 1 k.p.c. należy bowiem rozumieć w ten sposób, że dwumiesięczny termin liczony jest od prawidłowego doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem, tj. zgodnego z wymaganiami przewidzianymi w art. 387 § 3 k.p.c. To oznacza, że tylko wtedy, gdy strona

w terminie tygodniowym zażądała doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem, można mówić, że spełnione zostało wstępne wymaganie dla powstania możliwości wniesienia skargi kasacyjnej. Natomiast, gdy z takim żądaniem nie wystąpiła, lub też występując z nim przekroczyła tygodniowy termin do zgłoszenia żądania doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem (art. 387 § 1 k.p.c.), przewidziany w art. 398⁵ § 1 k.p.c. dwumiesięczny termin w ogóle nie może rozpocząć biegu, a tym samym niemożliwe jest wniesienie skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 1999 r., II CZ 23/99, OSNC 1999, nr 11, poz. 195).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).